

9 K84 bora

Universitetsbiblioteket i Bergen

3.07.

No. 14.

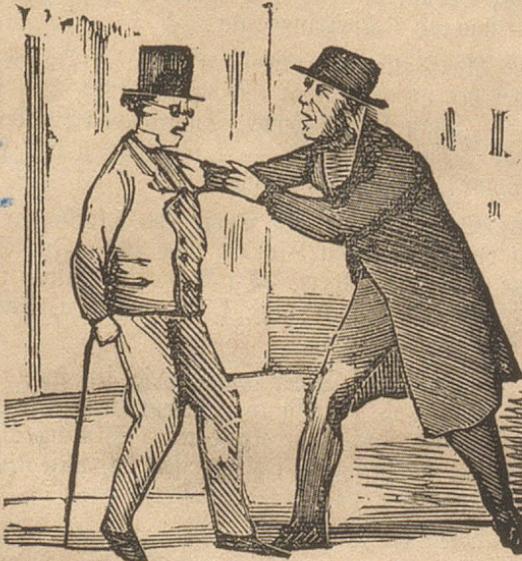
En lydig Visje
om

Bonden der solgte Smør

og ingen Penge fik.

88

94-

Yder

Mel. Hvad gjør ikke Thydsen for Penge man spør'.

1. En Løverdags Morran til Byen jeg dro', Med Bed-las og Smør og en Sau eller to, For Skatta er panta og Lensmand er streng, Og aldrig han gi'r sig, førend han faar Peng'. Ta' i aa dra' — i Bedlaasset da, I Byen der skal dem betale det bra.

2. Jeg rusla med Blakken og reiste min Bei, Saa traf jeg en Rjending ved Salen hans Ray, Han ropte: "Hei Ola stop lidt og kom hit, Jeg river i Bayer og Du Afkevit." Ta' i aa dra' — i Tommene da, Si'er jeg, sa'e jeg, si'er jeg da.

3. Vi gik ind i Stua og den var naa gjild, Og Bræn-devinet stærkt og Tomfruen var snil, Hun sjænkte os Drammer saa store som Hus, Jeg trur, Skam at si'e det, jeg blev lidt konfus. Ta' i aa dra' — i Glasset dit da, Jo mere du drikker, desmer vil du ha'.

4. Deherre de var naa slet ikke saa bra, Men da jeg kom ud blev det værre endda, Der stod rigt'nok Blakken paa sammere Flef, Men tre-fire Smørspand af Lasset var væk. Ta' i aa dra' — i Smørthyven da, „Huf“, tænkte jeg, — naa bli'r Kjørringa gla'.

5. Aa Pokker der blev af dem er Ingen som vet, Men det vet nu jeg, at af Harme jeg græt, Jeg sagde som Tenten: „Tagu sa' jeg Smør, Smurte paa Blakken og reiste paa Dør. Ta' i aa dra' — i Smørthyven da, Han skalde saa „Smør“, hvis jeg traf paa'n ida.

6. Saa kom jeg paa Tørje, da Kloffa var tre, Og daarlig var Prisen paa Kjøt og paa Ved, For Slagtermadamerne havde reist hjem, Og Vedprisen falder naar Barnen er stem. Ta' i aa dra', i Vedprisen da, Faar du den halve kan du væra glad.

7. En tre-fire Timer paa Tørje jeg sto', Forlangte jeg fire, saa bød de mig to. „Nei“, tænkte jeg, „for skal til Morran jeg staar, For Kjøte til 2 Skilling Marken skal gaa. Ta' i aa dra', — i Kjøtprisen da, Mit Kjøt ska' dem ikke for Ingenting ha'.

8. Men ret som jeg staar, saa kommer en Fyr, Han sagde: „Hør Ben min, du er nok lidt dyr, Men var bare rimelig, saa skal du se, Vi skal gjøre Handel om Kjøt og om Ved. Ta' i aa dra' — rimelig da, Saa tænker jeg Handelen nok skal gaa bra.

9. Men kjæreste Ben min! aa frossen du staar, Hør Landgaren orut'lig Tappenstreg slaar, Hvis ikke du strax nu skal fryse ihjel, Saa maa vi til Thrane og saa os en Baegl. Ta' i aa dra' — i Lasset dit da, Der sidder du Campen din ind til ista.

10. Saa rusla vi sammens paa Kasino op, Ja der kan du tru, jeg fil varme min Krop; Men denne Slags Barne er ikke saa grei, Det fil jeg erfare, hør bare paa

134166

mig. Ta' i aa dra', — forsiktig nu da, Som sagt, den Slags Varme er slet ikke bra.

11. Saa blev da den Handelen afgjort til Slut, For Kjøbskaala den var naa drukket forut; Men det tor jeg svære for sandt og forvist, En anden Gang skal den nok gjennemmes til sidst. Ta' i aa dra', — en anden Gang da, Den Kjøbskaala forut er slet ikke bra.

12. Tre Dalere sit jeg for Ved og for Kjøt, Og da vi var færdig, sa'e Fyren til Slut! "Tag du nu en Omgang, for jeg rev i først, Saa gaar vi paa "Midten" og slukker vor Tørst." Ta' i aa dra' — i Omgangen da, Ta' ind paa "Midten" er slet ikke bra.

13. Til "Midten" vi rangla saa gladelig hen, Men did jeg vist aldrig skal rangle igjen, Jeg tænker med Boven paa Midten endnu, Det var ikke Smaating, nei det maa du tro. Ta' i aa dra' — i Kortleiken da, Jeg takker mit Held at jeg slap derifra.

14. Jeg husker ei rigtig, hvorledes det gik, (Det kan ikke komme af vel megen Drif); Men det ved jeg vist, at den følgende Dag, Jeg vaagnede ei mange Skridt derifra. Ta' i aa dra' — paa Raadstuua da, At sove paa Gata er ikke bra.

15. Dengang at jeg vaagna, saa mærkte jeg først, Slig Værk i mit Hoved og jammerlig Tørst; Der laa jeg elendig paa Sjel og paa Kropp, Saa kom der en Konstabel og ruska mig op. Ta' i aa dra' — paa Stasjonen da, Saa kom jeg for Fuldmægti'en frem for en Dag.

16. Konstaben han meldte: "Her er en Person, Som vi har i Nat maatte dra' paa Stasjon; Vi fandt'en paa Gata saa merjelig fuld, Paa Hjørnet ved "Midten" der laa han omkuld. Ta' i aa dra' — fra Rendestenen da, Skal han paa Raadstuua, sa'e vi da."

17. Saa si'er Fuldmægti'en: "Hør mig min Ven! Det er bedst at du kommer fra Byen igjen; Betal nu først sex Skilling for dit Lovsji, Saa er du for videre Tiltale fri. Ta' i aa dra' — i Pungen din da, Men Pengene mine, aa var dem bli't a'?

18. Jeg ledte i Lomma, som før var saa tung, Der fandtes ei Penge der fandtes ei Pung. „Fasaa“, sa' Fuld-mægti'en, „er Lomma din tom, Saa faar du vel reise herfra som du kom.“ Ta' i aa dra' — hjemover da, Ellers skal jeg nok dig flytte herfra.“

19. Der stod jeg, og saa randt mig Blakken ihu, Da blev jeg saa rød, atte det var en Gru; Bæk var'n fra Kafino, der blev jeg vist hen. At føge den paa Stasjon, der fandt jeg e'n igjen. Ta' i aa dra' — i Blakken din da, Sa' dem paa Stasjon, og jog mig derfra.

20. Saa drog jeg af Byen, det led nu saa smaat, Deslenger jeg fjørte, desmer gik det traadt. Hvis Kjærringa skjølder, naar jeg kommer hjem, Gu' være mig dit Svin, aassen du farer frem. Ta' i aa dra' — i Kjærringa da, Slig skal a' ha'e det, saa bli'r a' nok bra.

21. Men da jeg kom hjem var der Jammer og Laat, I Stua stod Lensmand, og Kjærringa graat, Saa drog han af Gaarde med Pantet han sik, Gu' hjalpe mig aassen den Smørhandel gik. Ta' i aa dra', — en anden Gang da, For denna her Byreisa var ikke bra.

Norsk Skjæmte-Vise.

Egen Melodi.

1. „Dands!“ raabte Jelen, og stratted' paa Strengen, Saa Lensmandsdrengen sprat og sa'e „Ho!“ — „Stands!“ raabte Ola, slog Bena und'n, Saa Lensmand dat af'n, og Jenterne lo.

2. „Hop!“ sa'n Erik og spændte i Taget, Saa Bjæl-kerne braged og Bæggene skreg. „Stop!“ sa'n Ellen, og tog ham i Krægen, Og holdt ham mod Dagen, „Du er nok for veg.“

3. „Hei!“ sa'n Rasmus, tog Randi om Livet, „Skynd dig at give den Kyssen Du veg!“ „Nei!“ svarte Randi, en Ørefig hun gav mig, Og sled sig ifra ham: „Der har Du Besæd!“

Tilfjøbs i Visehandelen paa Smørålsmendingen, Bergen.